

ABONAMENT:

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituții, Cluburi și Proprietari 2000
Un număr vechi 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

Director 3,25,60
Administrația 3,25,60
Redacția 3,25,60

BIBLIOTECA CENTRALA
ASOCIATIEI
SIBIU

6 pagini

3 Lei

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 15 Martie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. publi. Tribunalul Ilfov
Secția I com. sub No. 282/1938

BIROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

Ultimul drum

Acela care a fost păstor al ortodoxiei din răsăritul Europei și conducător al destinelor României în ultimul timp, face astăzi ultimul drum.

Lespede grea va pecații local de odihnă al unui suflet mare care și-a găsit în sfârșit odihna după o viață extrem de agitată și tot timpul închinată propovăduirii credinței în Dumnezeu și spirit de pace și ordine.

Deacolo de unde sufletul lui a ajuns, va continua desigur, să vegheze asupra sufletelor credincioșilor a căror mântuire spirituală a dorit-o și destinele țării al cărei viitor l-a voit să fie cât mai luminos. Sufletul lui se îndreaptă spre cer în mijlocul rugilor tuturor românilor cari, descoperiți, privesc mirați un mormânt deschis de curând.

Întotdeauna, oricândă un om mare și util țării a trecut din viața cotidiană spre cea eternă, durerea a împietrit sufletele și gândul că acest lucru este imposibil a stăruit în mințile tuturor. Mai mult acum, când moartea a încălecat viața unuia dintre cei mai arabi oameni ai țării, sufletele nu le cuprinsese de durere și mulțora nu le vine să creadă în verosimilitatea acestui fapt.

Deși a murit, acela care a fost Miron, Patriarhul României, va continua să trăiască în sufletele noastre. Adevărata moarte a lui ne va produce numai odată cu aceea a noastră.

Și de aceea, în fața mormântului deschis — gură de întinerie spre a închide lumina unei vieți neumbrită — nu putem decât să încredințăm brațele în fața nepuținței noastre de a păstra în mijlocul nostru prezența vie a celor ce ne sunt dragi.

Misterul morții care a găsit forțele noastre incapabile de a-l împiedica nu va putea opri însă ea în sufletele noastre să rămână veșnic viu acela care a fost Miron.

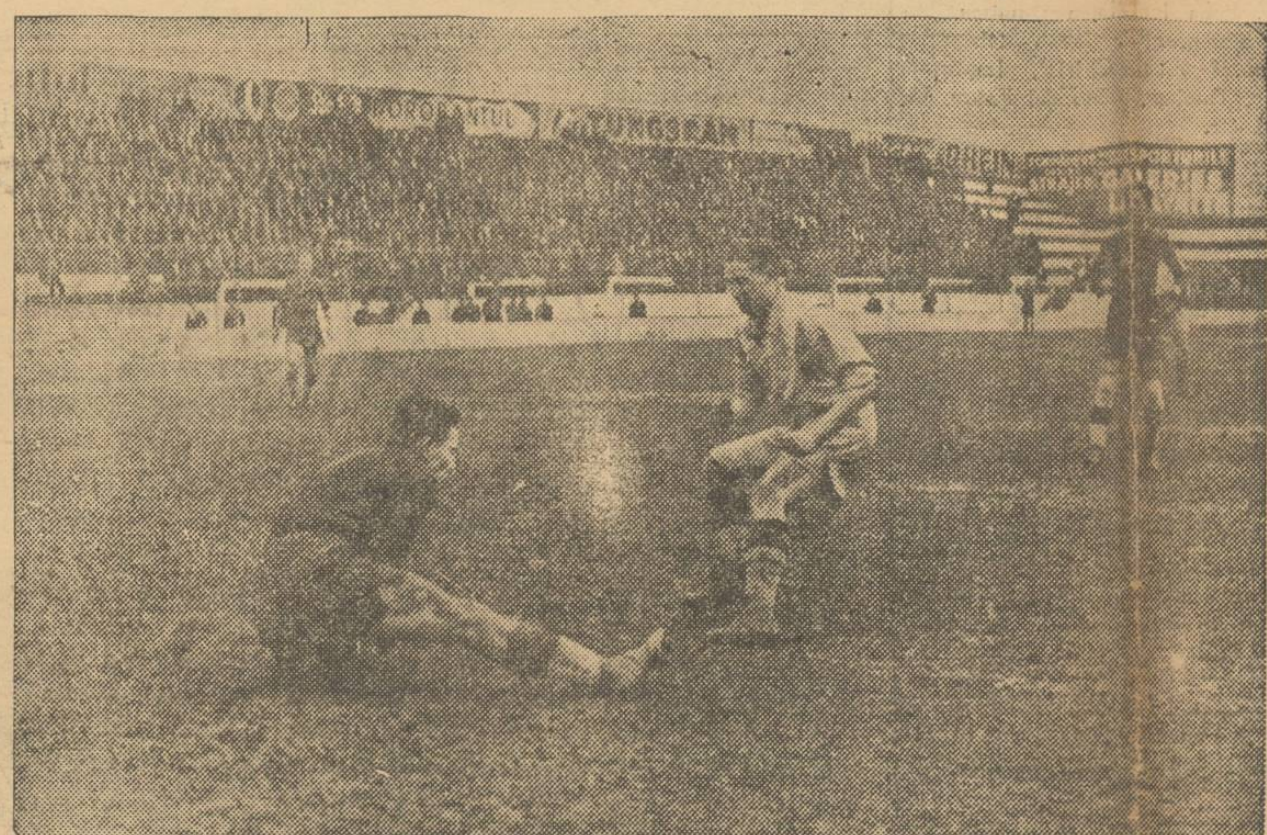
Și dacă în mormânt va fi coborât un trup neînsușit alături de Dumnezeu se înalță un suflet mare, iar mormântul va rămâne pentru toți la fel cum este oricare al unui părinte drag.

G. S.

DUPA ETAPA A TREIA

VENUS ARE OPT JUCATORI LOVIȚI!

S'a cerut conducerii negrilor să cedeze matchul, Gloriei!

În matchul Victoria — Juventus fazele periculoase la poarta roș-albaștilor au avut totdeauna aceeași structură: un duel între Cociuban II și Endreffli — duel pe care virtușul goalkeeper Juventus l-a câștigat cu regularitate

Etapa a treia a returului Diviziei Naționale A a fost caracterizată prin jocuri extrem de disputate și rezultate foarte strâns. Niciuna din echipele angajate în luptă n'a reușit a înscrie mai mult de două goluri. În general au câștigat cei mai buni — cei care nu însemnează însă că în nicio tabără nu există nemulțumire împotriva rezultatelor de altăieri.

Redactorii și reporterii noștri au investigat în cursul zilei de ieri în toate cluburile care au participat la matchurile celei de a treia etape. Să-i ascultăm deci.

Matchul «Venusului» la Arad a fost ciontă de presa noastră cu o varietate de amănunte care frizează fantezia. Dărzănia Gloriei pe deoparte și soorul minim pe de altă, au croiat în jurul partidei o atmosferă nelămurită.

Am ținut să avem, din această pricină, câteva amănunte chiar din partea venusitilor.

Deși parte interesată, negrii au spirit obiectiv și nu le plac exagerările. Am obținut astfel o seamă

de amănunte care aduc o lumină nouă jocului cu Gloria.

Gloria e vijelioasă la început

«Gloria» a fost într-adevăr un adversar greu, ne-au spus venusitii. Au jucat puternic, au început năvalnic, dar n-au putut ține cadența. După felul cum au început era și normal să nu reziste, căci elanul,

(Continuarea în pag. 3-a)

„PROPORTIA” IN FORMATIILE DE CLUB

Grupările cer o păsuire de un an

Se va înainta un memoriu d-lui general Marinescu

Ne-am ocupat, în câte va raportații precedente, de regulamentul UFSR-ului în baza căruia se va impune stabilirea unei proporții în întrebuintarea elementului minoritar în diferitele formațiuni de club.

Cu acest prilej, arătând că federațiile au dreptul să stabilească procentul pe care-l cred cel mai nimerit, am redat punctul de vedere al federației de fotbal — care a impus un procent gradat, pe timp de 3 ani, și care va porni de la 6 minoritari pentru a ajunge la trei de fiecare echipă.

Grupările din Divizia Națională A nu sunt mulțumite

O bună parte din grupările din divizia națională A, nu sunt însă în acord complet cu această decizie, dat fiind faptul că sunt puse în imposibilitate de a crea atât de repede elementele românești de care au nevoie.

Argumentația lor este următoarea: în categoria juniori — din care ar trebui să-și regenereze echipa primă — se găsesc elemente cari au fost selecționați numai pe baza valorii. Ca să se ridice jucătorii români, din juniori cari să fie lăsați de acum în colo, trebuie o perioadă de timp mai mare decât 3 ani.

Analizând problema, conducătorii grupărilor interesate au hotărât să convoace o ședință la București, în cursul căreia să se ia o decizie asupra intervențiilor cari urmează a fi făcute.

După cum suntem informați, grupările vor cere o păsuire totală de

un an, urmând ca după aceasta să se stabilească o normă pentru românii zarea formațiunilor.

...și un alt termen de 5 ani

Dacă punctul de vedere al federației prevede ajungerea de la 6 la 3 minoritari de fiecare echipă în timp de 3 ani, grupările au o altă părere.

Pe considerentul că trebuie o perioadă mai mare de timp pentru ridicarea de noi elemente — fără să se producă perturbări — grupările vor solicita să li se acorde un termen de cinci ani pentru ca să ajungă la formula de 3-3, prevăzută ca maximă de forul de specialitate.

Adică: în campionatele 1940-41 și 1941-42 să aibă dreptul să întrebuinteze cinci minoritari, în edițiile 1942-43 și 1943-44 patru minoritari și din 1944 trei minoritari.

Un memoriu în acest sens va fi prezentat d-lui general Gabriel Marinescu — președintele FRFA — în a cărei solicitare și înțelegere grupările cred că vor găsi rezolvarea favorabilă a desideratelor lor.

Scrisoare din Paris

GHEORGHE POPESCU VA BOXA LA LONDRA IAR GH. GHERASE A DEVENIT TATA...

Eri, poșta ne-a adus o carte poștală din capitala Franței, venind dela gloriosul învingător Gh. Popescu. În această scrisoare Gheorghe ne anunță că în curând se va deplasa la Londra pentru a întâlni pe un adversar încă nedescunoscut, ne mai spune că adversarul lui Kid Michel s'a prezentat la o grădărită mult peste limita categoriei

Până, fiind nevoit să plătească un forțat de greutate. «Și acum, scrie Gh. Popescu, vă anunț că la Paris s'a născut un nou boxer: Gh. Gherase a devenit tată! Soția sa a născut un băiat. Termină, anunțându-ne că după matchul din Anglia se va întoarce în țară împreună cu Gh. Covaci pentru a-și petrece sărbătorile Paștelui în familie

METAMORFOZA

Milică Teodorescu devine om de afaceri

„IN IUNIE PLEC DIN NOU LA HOLLYWOOD, UNDE VOI TURNA „INTERIOARELE” A TREI FILME”

O echipă română de canotaj

la cam ionatei internationale ale O anului

Din isvor demn de încredere deținem știrea că Federația Română de sporturi nautice se găsește în posesia unei adrese a Federației Olandeze, prin care numita invită România să ia parte la campionatele internationale de canotaj ce se vor discuta anul acesta în Olanda.

Acastă ofertă, a produs cum era și firese, o deosebită impresie printre conducătorii F. R. S. N-ului.

Nu s'a răspuns încă, dar se crede că se admite în principiu deplasarea unei echipe de 8 plus 1, rămânând să se fixeze cheltuielile ce le necesită un voiaj până în Olanda și Clubul care ne va reprezenta culorile țării.

Realizarea acestui proiect ar fi deadreptulul senzațional prin faptul că am avea posibilitatea să ne cunoaștem șansele înainte de Olimpiada dela Helsinki.

Pentru a ține în curent pe cititorii noștri cu mersul tratativelor, vom încerca să obținem o confirmare chiar din partea conducătorilor F. R. S. N-ului.

Milică în excursie împreună cu Al. Romero, fostul său adversar și un partener de antrenament

Gangsteri, răpitori, campioni mondiali și vedete din Hollywood, înbunite de frumusețea sa... Acestea ar fi în linii generale, elementele obșnuite ale scrisorilor lui Milică Teodorescu.

Nici-o scrisoare, fie dela Paris, fie dela Lyon sau din America, nu s'a abătut dela aceste patru puncte.

Ne așteptăm deci și ieri, când poșta ne-a adus o nouă scrisoare din New-York, cu scrisul nervos al «Românului cu banjon», să găsim relațiile a celorlalte aventuri, prin care este purtat de câțiva ani, fiul adoptiv al Americii pugilistice.

De data aceasta însă, așteptările ne-au fost desmintite.

Nouții groși, acoperitori ai orizontului pugilistic al campionului român, plecat să cucerească gloria în îndepărtata Americă, au dispărut, cerând locul lor, unui semn prevestitor de mai bine.

Despre răpitori, Milică nu ne mai scrie, deoarece, în momentul de față se află în deplină siguranță la New-York; despre apucăturile de gangsteri ale managerilor săi nu se mai poate plânge, pentru că a scăpat de Gus Wilson, care a fost — după cum am mai relatat într-unul din numerele trecute ale gazetei noastre — înlocuit cu vechiul său manager european Schaff, iar despre succesele sale în rândul vedetelor de cinematograf, nu ne mai scrie, din două motive: a) nu mai este la Hollywood;

b) îi este frică să nu fie descoperit de... logodnica sa Suzy, cu care s'a împăcat de curând!

În schimb, Milică ne scrie că-și vede regulat de antrenament, deținând în momentul de față, o formă foarte bună, și speră să fie programat la «Madison Square Gardens» în cel mai scurt timp posibil.

Dealtfel, spune el, l-a pus la po-

dea la antrenament și pe Armstrong (II).

DIN NOU LA HOLLYWOOD

Dar partea cea mai interesantă a scrisorilor campionului României, este pasajul în care ne relatează că va pleca la 10 Mai (probabil ca un omagiu adus sărbătorii naționale a tuturor Românilor! (din nou la Hollywood, împreună cu Suzy Schaff, și Nelly (soția lui Schaff), pentru a turna interioarele a trei filme.

El speră ca astfel, să strângă o mare sumă de bani și la venirea sa în țară, să înceapă în tovarășia unui cunoscut comerciant din Capitală, mari afaceri.

După cum se poate ușor vedea, între scrisorile precedente ale lui Milică și cea de-acum, există o deosebire frapantă!

Gangsteri, scrisorile de amenințare și vedete de cinematograf, au dispărut din rândurile campionului român, care a câștigat astfel o doadă oarecare de seriozitate!

Să fie acesta un semn bun?

Kispest

va susține două matchuri la

Timișoara și Arad

Gruparea Chinezul a depus ascară o cerere la F. R. F. A. pentru a-l permite să angajeze echipa maghiară Kispest, pentru două jocuri de Paște.

Primul match cu Chinezul, la 3 Aprilie, la Timișoara iar cel de al doilea — la 10 Aprilie — cu Amef, la Arad.

Cererea a fost rezolvată favorabil

Măine vom publica

„Vreau să joc în Cupa Davis”

O scrisoare senzațională a lui CONSTANTIN TANASESCU

care, în același timp explică pe larg și cu amănunte pline de pitoresc, extraordinarele sale performanțe

Invățați tirul - sportul apărării naționale

Organizația «Muncă și Voe bună» își continuă în mod asiduă activitatea în rândurile muncitorilor. Concursul de tir care a avut loc Duminică la poligonul ANEF-ul, a dovedit că tipografilor ai ochi buni, sânge rece și voință. Într'un cuvânt, sunt foarte buni țintasi.

Matchul vieții mele

de JOE LOUIS

CAP II. — Eram campionul lumii...

S'a clătinaț. Știam că sfârșitul se apropie. O nouă dreaptă l'a egduit, dar băiatul acesta tot nu se lăsa. S'a recules, s'a avântat, lovind. M'am ferit, nedorind o repetiție a celor întâmplate în repriza întâia.

Mai târziu am aflat că Joe Gould, manager și prieten pe viață al lui Braddock, i-a spus, uitându-se la buza sângărândă: «Jim, nu voi îngădui ca să fii bătut în halul acesta. Am să a-runc prosopul în ring».

Și Braddock a ripostat: «Joe,

dacă arunci acest prosop, nu-ți mai vorbesc niciodată!» Braddock nu glumea, și Gould înțelegea.

În repriza a șaptea îl ciocăneam continuu. Îl lucram corpul cu croșeri de stânga și trăgeam drepte din ce în ce mai puternice. Veteranul nu s'a oprit, nu s'a retras în defensivă măcar o clipă. Nici nu se gândea la retragere. Meru înainte, zvârlind acei pumni grei, în speranță că va nimeri cu un «chay-maker» (lovitură tare), care a-

cum constituia singura sa șansă. Braddock nu era descurajat. În repriza șaptea știam că mai e periculos, zguduit și sleit de puteri cum era.

Jim își dădea seama că e terminat, în clipa când, năpustindu-se din colțul său în repriza a opta, a pornit o lungă dreaptă care nu și-a atins ținta. Era swingul agoniei. În ultimul moment am eschivat, apoi am contrat cu un croșeu de stânga. Simțiam cum pumnul meu i se infingea în regiunea stomacului. Era fără apărare.

Atunci am «feintat» un nou croșeu de stânga și apoi am trimis o dreaptă ca din tun. E a-cestă lovitură am pus tot ce a-veam. Era lovitură mea cea mai tare. Știam, când Braddock ră-sucindu-se, s'a prăbușit încet la podea, că arbitrul Tommy Thomas nu va trebui să numere.

Cea mai mare luptă a mea se terminase. Eram campionul lumii la toate categoriile.

Poate că voi avea de susținut lupte mai grele în apărarea coroanei. Poate că voi avea de înfruntat adversari mai buni și mai combativi decât Braddock. Dar pentru moment, mi se pare imposibil.

Văd că Schmeling zice că a fost luat prin surprindere când l-am sarjat atât de înfapt în prima repriză din întâlnirea a doua. Nu văd de ce. L-am avertizat destul.

L-am sarjat pe Braddock la fel. Jim a ripostat. Schmeling s'a acoperit și a întors spatele, și când l'am lovit înlătur, mult deasupra centurii, spunea că l'am faultat.

Unii spun că am atins culmea în matchul cu Max Baer. Adevărat că l'am lovit pe Max cu pumni mult mai tari decât pe oricare alt adversar; dar aveam numai un zid de dărâmat. N'am întâlnit riposte ca cele declanșate de Braddock.

— Va urma —

Joe Louis are o explicabilă predilecție pentru sparring-parteneri de aceeași culoare cu el. Iată-l aici, desăvârșindu-și forma în compania celui-lalt fenomen negru Henry Armstrong